

16 de novembre

Estimat Pere: estic excitatíssim! La teva carta ha estat una comunicació. Ha handicapat tots els meus pensaments en altres direccions i només puc fer cabonades respecte el que em dius. Vaig rebre la carta dissabte 14 i, per tant, amb el diumenge sense correus i sense poder anaplegar tot el material necessari, ja no he tramès res. Reiò estic picadíssim i he de venir i portar-ho personalment. Quan? què sé jo! El més aviat que pugui. No pararé fins aconseguir-ho. Tot sembla de somni! Si pogues amarrar-me a "Movirecord" amb un peu com el que dius, ho engrasanem tot a la banya i vindrem immediatament. M'han arribat una infòrmia i un testament de canes que sembla que m'hagi empregatado. Vindré! Ara més que mai.

Allò de l'accident va ésser el de sempre: un camió "materialista" (materialista en exceso) estava detingut a la carretera de San Matías, una única enxa de la corba al final de la qual, anant cap a casa, se el rengle d'en calipitres. En el seu del vorre i en sentit oposat venien dos cincos d'aquells que no abaxen els ulls ni pels caritats. Jo vaig agafar els llargs i tot seguit la Mineia, que era l'única que anava amb mi, va dir-me: "el camió?" I l'havíem vist sinistrament. Vaig frenar amb tota l'ànima, tota que no podia frenar a

WTXG
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

L'esquena per culpa dels que venien. Vam anar a ~~parar~~ ^{WTXG} la camioneria del camió i va anar d'un p't que ~~la~~ "Cromca" de Metges d'Art "no se'm torna l'obra pòstuma. Vam treure el parabrisa amb el cap i la tapa del bagul va sortir de marrat i va anar de poc que no ens la treuca. Va obrir el cap i la cara de la Mireia - 22 ferides, 150 punts de sutura - i ja, és clar, tal cosa ~~mama~~ la tradició, vaig partir ver la meitat el volant a cops de costella. Me'n vaig trencar una, el cùbit del braç dret i l'extrem de l'húmer. Encara, ~~vor no degan~~, una esberladeta al cap. Commovedora la solidaritat dels veïns de San Mateo. Quan reconeixien el wtxg se'ns oferien del p't i ells, en un impressionant Fuentecovejuna, van ajudar-nos qui-sapi-lo. El men Gordini va quedar fet una pellerissa, una mena de bufanda cantimplaca. Fa tres setmanes que en Jésus López, al seu taller, intenta de reconstruir-lo. Avantatges de don el motor al davera, a ell no li ha parat res. Però col col·lidian-li els parafangs, la farsa, tota la llàmina de la cajuela - o caixola, segons versió de P.C. - els paraus, la tapa davantera, el porst, adreçan el passis, posan-li parabrisa : volant nou i ... què sé jo! Aquest wtxg ja comença a canviar Gordini!

Al final de la tercera carta em dius que en Taxis està llegint la novel·la i que "es din" que s'hi diu molt. Qui són, els del "es din"? Em tens ple d'angoixa. No us dies haver escrit una carta que per mi un mil·límetre mes hitchcockiana! Us estimo moltíssim, fins el presentiment que ara si, que va de reus i us abraço amb tota l'ànima. Peret, estic frenèticament al teu contacte! Fraternament, j'quier